

donderdag 16 november 2006

nummer 1

Algemeen

Hallo,

Voor je ligt het eerste nummer van de nieuwsbrief Off2Africa. Het is een publicatie, die hoort bij de site www.off2africa.be. Op deze site kan je de belevenissen van Hilde Geurts in het Afrikaanse Eritrea volgen. Wie zij is en wat zij doet, kan je verderop in deze nieuwsbrief lezen. Ook vind je in deze nieuwsbrief uittreksels uit de meest recente artikels van de website. Verder willen we je ook in de volgende nummers telkens wat achtergrond informatie i.v.m. Eritrea bezorgen.

Wil je deze nieuwsbrief maandelijks ontvangen en zo op de hoogte blijven van Hilde's belevenissen, abonneer je dan via de link beneden. Wens je de nieuwsbrief niet langer te ontvangen, dan kan dat ook via de linken beneden.

Veel leesgenot.

Hilde's steuncomité

Wie is Hilde?

Hoi iedereen,

Ik wil me even voorstellen. Ik ben Hilde en ben Off2Africa om te werken voor VSO. Waar VSO nu precies voor staat kan je vinden op mijn website.

Het is ondertussen alweer een tijdje geleden dat ik afstudeerde als kleuterjuf aan de Hogeschool Limburg in Hasselt (ondertussen de XIOS hogeschool). Met dat diploma vers op zak trok ik naar ons buurland Nederland, welbepaald naar Schiedam, om daar 5 jaar lang als juf te werken.

In groep 4 (tweede leerjaar) in Basisschool De Wieken begon ik. Twee jaar later leek het me leuk om weer kleuterjuf te zijn. Ik ging daarom naar groep 1/2 in het andere gebouw van onze school. In die andere Wieken mocht ik nog een heleboel aparte juffendingen doen. Ik mocht de interne begeleiders helpen: soms deed ik remedial teaching, dan ging ik plannetjes verzinnen voor kinderen die leren in een gewone klas erg moeilijk vinden en nog wel 100 andere schoolklusjes voerde ik uit.

Wat ik erg leuk vond aan zijn juf zijn, behalve dan het werken met al die kinderen en interessante collega's, was de tijd die ik tussendoor had om op reis te gaan. Ik bezocht een paar prachtige landen, waar ik heel veel mooie, maar ook vaak ernstig verkeerde dingen zag. Dat bracht me op een idee.

Als juf kan je de kinderen in de verre landen ook helpen leren. In sommige van die landen is er oorlog geweest en/of zijn de mensen erg arm. Om die redenen krijgen de kinderen er soms niet de kans of de tijd om te leren lezen, schrijven en rekenen. Eritrea is zo een land.

De scholen hebben niet zoveel spullen om mee te werken als hier in Europa en vaak zitten er ook erg veel kinderen samen in een klas. De juffen en meesters weten vaak niet hoe ze dat moeten oplossen omdat zij een andere opleiding kregen dan de leerkrachten in Europa. Ze hebben dus hulp aan VSO gevraagd. Deze organisatie is op zoek gegaan naar Europese leerkrachten, die twee jaar in de schooltjes in Eritrea wilden werken en dat leek mij een goed idee.

Meer info over Hilde vind je op haar website of als je [hier](#) klikt.

Hilde's dagboek

Deel 5 van Hilde's dagboek. Lees ook de andere delen op haar site.

November 2006

Zijn we niet op een bepaald moment met zijn allen begonnen om met ingehouden adem te leven? Zijn we niet een beetje bang geworden voor het plotselinge en het onverwachte? Om onszelf en elkaar niet voor de voeten te lopen, richten we de tijd en onze levens in volgens vaste patronen. We noemen dat cultuur. Zo hoeven we geen verrassingen meer te verwachten. Iedere dag heeft een vast ritme met zijn eigen rituelen en betekenissen. Het leven wordt sloom en traag als een onbestemd wachten, maar het brengt een gevoel van veiligheid. We hoeven niet meer voor onszelf te denken. We veranderen als gecasteerde leeuwen in een hok die wachten op de voedertijd en vergeten dat we ooit in staat waren om meer dan 80 km per uur te rennen en met wat simpele kracht op de kaken een gazellenek te breken. Geen uitersten meer maar geborgen stilzwijgen over dat wat ons angstig maakt.

Het vervolg van het artikel kan je [hier](#) op haar site lezen

Hilde's werk

Deel 3 van Hilde's werk. Lees ook de andere delen op haar site.

November 2006

Het gezoem is begonnen!!!!

** Leraren roddelen wijd en zijd over de workshop en mijn wijze van opzet en vraagstelling. We zitten over de 40 inschrijvingen.*

** De meiden van de juniorschool zijn erg nieuwsgierig over wat er allemaal na schooltijd te beleven zal vallen in dat PRC, speciaal voor hen. Mijn opzetje is klaar. Ik heb de cassettebandjes met moeilijke onderwerpen zoals uithuwelijken, soa en FGM aan mijn collega Huruy doorgegeven. Hij gaat nu de inhoud bepalen en verder dient mijn witte neus alleen nog als lokeend en observator.*

** De troep van mijn Amerikaanse voorgangster zoveel mogelijk de deur uitgekegeld en haar zwarte fondsgeld via VSO legaal wit gekregen. Er kan dus eindelijk gewinkeld worden en daar zijn mijn bazen natuurlijk erg gelukkig mee. Ik ben er eindelijk in geslaagd hen aan het verstand te brengen dat ik enkel over mijn lijk om financiële steun bij de Amerikaanse Ambassade ga zeuren en heb daarvoor schouderklopjes van mijn baas bij VSO gekregen.*

Het vervolg van het artikel kan je [hier](#) op haar site lezen

Schoolpraatje

Deel 2 van Hilde's schoolpraatje. Lees ook het eerste deel op haar site.

November 2006

Gekke dingen die hier heel gewoon zijn:

Eten:

We eten hier meestal met zijn allen van 1 groot reuzenbord. De bodem van dat bord is bedekt met een soort zure pannenkoeken, die ze injera noemen. Ik vind ze erg lekker, maar een heleboel van mijn Westerse collega's hebben veel moeite om aan het smaakje te wennen. Op de injera wordt het stoofpotje van de dag geschept. Dat kan zijn ades (linzen met tomaat en uit), shuro (kikkererwten met tomaat en ui), zigni (iets met vlees dat ik natuurlijk nooit eet maar er zit vast ook tomaat en ui bij) of iets wat de kokkin zelf verzonnen heeft met de beschikbare groenten van de dag met, euh... tomaat en ui. Vlees (geit of kip en een zelden

keer rund of schaap) wordt er alleen op zaterdag gegeten bij de mensen die een beetje meer geld hebben. De anderen eten het alleen op heel, heel, heel bijzondere feestdagen. We eten hier met de handen, bestek is niet nodig. Nu zal je denken: "heey hoppa, dat wordt gezellig graaien van zo'n joekel van een bord..." Vergeet het maar. Eten met je handen heeft nog meer beleefdheidsregeltjes dan met bestek. Eerst moet je je handen wassen in het zicht van je tafelgenoten. Op sommige gelegenheden zelfs je voeten en je gezicht en daarbij goed je mond spoelen. Maar ...

Het vervolg van het artikel kan je [hier](#) op haar site lezen

Hilde's steuncomité

Deze nieuwsbrief was voor jou misschien een eerste kennismaking met Hilde en haar werk in Eritrea. Wil je meer weten, surf dan zeker eens naar haar site www.off2africa.be, je vind er zeker meer info. Ook vind je daar alle info om met haar in contact te treden.

Ook hier in België willen we Hilde en haar werk steunen. Haar familie heeft daarom een steuncomité opgericht. Wens je Hilde te steunen, maar weet je niet hoe, neem dan gerust contact met ons op. Dat kan je via de website of door een mailtje te sturen naar off2africa.hilde@gmail.com met de vermelding "sponsoring/steun." Ook met vragen kan je steeds bij ons terecht.

Wens je deze nieuwsbrief in de toekomst ook in je bus te ontvangen, klik dan [hier](#) of stuur een mailtje naar de webmaster van de site (jeanmarie.slangen@gmail.com). Wens je deze nieuwsbrief niet langer te ontvangen, klik dan [hier](#).